

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 46.630 van 24 maart 1994
in de zaak A. 52.119/VII-11.986.

In zake : Carine VANACKERE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat H. DEVROE,
kantoor houdende te OOSTENDE,
Karel Janssenslaan 33, bus 1

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse Executieve,
thans de Vlaamse regering.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Carine VANACKERE op 5 juni 1993 heeft ingediend om de vernietiging te vragen van het besluit van de Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming van 8 april 1993 houdende rangschikking als landschap van de duin "MIEKE HILL" te Koksijde (St.-Idesbald);

Gelet op het arrest nr. 44.284 van 30 september 1993 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt bevolen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur P. DE WOLF;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 12 januari 1994 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 februari 1994, op welke datum de zaak tot de terechtzitting van 3 maart 1994 werd uitgesteld;

Gehoord het verslag van Staatsraad M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. DE BUSSCHER die, loco Advocaat H. DEVROE verschijnt voor verzoekster, en van Advocaat I. MARTENS, die loco Advocaat K. VAN HOOREBEKE verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur P. DE WOLF;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat het tweede middel is ontleend aan de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat verzoekster, die eigenaar is van een binnen het beheersingsgebied van het landschap gelegen grond, in een eerste onderdeel doet gelden dat de bestreden beslissing "(nergens) verduidelijkt ... waaruit de wetenschappelijke, historische of esthetische waarde van deze duin zou kunnen bestaan, zodat deze 'reden' niet op haar waarde kan worden gecontroleerd en deze motivering bijgevolg moet worden gelijkgesteld met een afwezigheid aan motivering"; dat zij in het tweede onderdeel de bestreden beslissing verwijt geen antwoord te geven op de bezwaren die zij tegen het rangschikkingsvoorstel heeft ingediend;

Overwegende dat de verwerende partij
antwoordt :

"De juridische feitelijke overwegingen, die uiteindelijk de basis hebben gevormd van de bestreden beslissing zijn vermeld in de beslissing zelf, en zijn :

- de wet van 07 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen;
- de wet van 08 augustus 1980 tot hervorming der instellingen;
- het Besluit van de Vlaamse Executieve van 30 januari 1992 houdende bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Executieve;
- het Besluit van de Vlaamse Executieve van 05 februari 1992 houdende organisatie van de delegatie van de beslissingsbevoegdheden aan de leden van de Vlaamse Executieve;
- het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen van 28 januari 1992";

dat de verwerende partij daaraan toevoegt dat deze overwegingen niet in extenso moeten worden weergegeven, dat het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen overigens een openbaar stuk is dat de verzoekende partij kan inzien, dat uit "het dossier beëindigd onderzoek" blijkt dat op de bezwaren van de verzoekende partij werd geantwoord;

Overwegende dat de aanhef van de bestreden beslissing luidt als volgt :

"DE VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER, BUITENLANDSE
HANDEL EN STAATSHERVORMING,

Gelet op de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen;

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij de wet van 8 augustus 1988;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Executieve van 30 januari 1992 houdende bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Executieve;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Executieve van 5 februari 1992 houdende organisatie van de delegatie van de beslissingsbevoegdheden aan de leden van de Vlaamse Executieve;

Gelet op het ministerieel besluit van 2 juni 1992 houdende het voorstel tot rangschikking als landschap van het duin "Mieke Hill" te Koksijde (Sint-Idesbald);

Gelet op het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen van 28 januari 1992";

Overwegende dat om te voldoen aan de uitdrukkelijke motiveringsplicht opgelegd door de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, het inzake rangschikking van landschappen niet volstaat in het rangschikingsbesluit enkel te verwijzen naar de toepasselijke wet, naar enkele bevoegdheidsbepalingen en naar een advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen; dat de bestuurde in de hem aanbelangende beslissing zelf, en niet in bestuursdocumenten die er niet zijn bijgevoegd, de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen; dat de vermeldingen in de aanhef van de bestreden beslissing, in tegenstelling tot wat de verwerende partij wil doen geloven, enkel erop wijzen overeenkomstig welke wetgeving de beslissing is vastgesteld en dat is voldaan aan bepaalde formaliteiten; dat die vermeldingen niet de redenen bevatten die de beslissing verantwoorden; dat het eerste onderdeel van het middel gegrond is;

Overwegende dat artikel 1, vierde en vijfde lid, van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen, dat krachtens artikel 6 van dezelfde wet van toepassing is op de rangschikking als landschap, bepaalt dat al de betrokkenen bij de minister hun aanmerkingen kunnen indienen met betrekking tot het voorstel tot rangschikking dat hen werd medegedeeld en dat het voorstel vervolgens door de minister aan de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen voor met redenen omkleed advies wordt overgemaakt; dat het dossier doet blijken dat de ingediende bezwaren, waaronder de bezwaren van de verzoekende partij werden onderzocht, besproken en beantwoord in een verslag van 4 december 1992 van het bestuur en dat dit verslag werd overgemaakt aan de Koninklijke Commissie voor Monumenten

en Landschappen, welke advies heeft uitgebracht na kennis genomen te hebben van de bezwaren en van het verslag van 4 december 1992; dat de in het middel genoemde wet niet voorschrijft dat de beslissing houdende rangschikking als landschap, benevens de redenen die haar verantwoordden, een antwoord dient te bevatten op de ingediende bezwaren; dat het tweede onderdeel niet gegrond is;

Overwegende dat het niet nodig is de overige middelen van het verzoekschrift te onderzoeken,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming van 8 april 1993 houdende rangschikking als landschap van de duin "MIEKE HILL" te Koksijde (St.-Idesbald).

Artikel 2.

De inschrijving wordt bevolen van artikel 1 van dit arrest op de kant van de overschrijving van het ministerieel besluit van 8 april 1993 op het kantoor der hypotheken te Veurne.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

De kosten van de in artikel 2 vermelde randmelding komen eveneens ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op vierentwintig maart
1900 vierennegentig, door de VIIe kamer, die was samen-
gesteld uit :

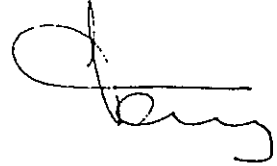
de H. J. VERMEIRE, kamervoorzitter,
Mevr. M. VRINTS, staatsraad,
R. TULKENS, staatsraad,
de H. G. DE SLOOVER, griffier.

De griffier,

G. DE SLOOVER.

De voorzitter,

J. VERMEIRE.

Raad van State, afdeling administratie.

A R R E S T

nr. 42.587 van 16 april 1993
in de zaak A. 46.150/VII-10.681.

Verzoekende partij :
Alex MAGHERMAN,
wonende te BONHEIDEN,
Oude Baan 152,
vertegenwoordigd door Mr. M. KIEKENS,
advocaat van de balie te Brussel

Verwerende partij :
het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door
de Vlaamse Executieve,
vertegenwoordigd door Mr. K. VAN HOOREBEKE,
advocaat van de balie te Gent.

D E R A A D V A N S T A T E, V I I E K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Alex MAGHERMAN op 28 februari 1992 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het ministerieel besluit van 30 december 1991 waarbij de "Vallei van de Bruine Beek met de bossen van Zellaer en Berentrode" te Bonheiden (Rijmenam) en te Putte (Peulis) als landschap wordt gerangschikt en waarbij achttien beperkingen worden opgelegd aan de rechten van de eigenaars;

Gelet op het arrest nr. 39.157 van 3 april 1992 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het ministerieel besluit van 30 december 1991 wordt bevolen;

Gezien de toelichtende memorie;

Gezien het verslag over de zaak opgemaakt door Auditeur P. DE WOLF;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 26 januari 1993, waarvan aan partijen op 29 januari 1993 kennis is gegeven en waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 maart 1993;

Gehoord het verslag van Staatsraad M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M. KIEKENS, die verschijnt voor verzoeker en van Advocaat K. VAN HOOREBEKE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het gedeeltelijk eensluidend advies van Auditeur P. DE WOLF;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker bij notariële akte van 28 juni 1990 eigenaar werd van het perceel bekend ten kadaster Bonheiden, 2de afdeling, Sectie A, nr. 593/M; dat die akte op 20 juli 1990 werd overgeschreven op het kantoor van Registratie en Domeinen; dat de Gemeenschapsminister voor Ruimtelijke Ordening op 16 juli 1990 besliste de procedure in te zetten voor de rangschikking van het landschap "De vallei van de Bruine Beek met de bossen van Zellaer en Berentrode" te Bonheiden en te Putte; dat het eigendom van verzoeker gelegen is binnen het beheersingsgebied van dit landschap; dat bij aangetekende brieven van 17 augustus en 21 september 1990, overeenkomstig artikel 1 van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen, gewijzigd bij het decreet van 13 juli 1972, aan de eigenaars van de gronden gelegen binnen

het beheersingsgebied van het landschap werd ter kennis gebracht dat de Minister beslist heeft de procedure in te zetten voor de rangschikking als landschap van de Vallei van de Bruine Beek met de bossen van Zellaer en Berentrode; dat met betrekking tot het perceel bekend ten kadaster te Bonheiden 2de afdeling, Sectie A, nr. 593/M geen brief aan verzoeker werd gestuurd; dat op 21 september 1990 wel een aangetekende brief werd verstuurd naar Marcel DE PRINS, Oude Baan 152, Bonheiden, zijnde de vorige eigenaar van het perceel; dat verzoeker op 24 december 1991 een aanvraag indiende voor het bouwen van een loods op het betrokken terrein; dat op 30 december 1991, bij het thans bestreden besluit, de Vallei van de Bruine Beek met de bossen van Zellaer en Berentrode te Bonheiden en te Putte zoals afgebakend op een bijgaand plan, als landschap werd gerangschikt; dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Bonheiden bij besluit van 22/23 januari 1992 de gevraagde bouwvergunning weigerde om reden dat het betrokken perceel gelegen is in een bosgebied, zowel volgens het gewestplan Mechelen, vastgesteld bij koninklijk besluit van 5 augustus 1976, als volgens het bijzonder plan van aanleg nr. 2 "Krankhoeflei", goedgekeurd bij ministerieel besluit van 1 oktober 1985 en omdat het perceel deel uitmaakt van de Vallei van de Bruine Beek die bij ministerieel besluit van 30 december 1991 als landschap werd gerangschikt;

Overwegende dat verzoeker in een eerste middel stelt dat hem het voorstel tot rangschikking niet is betekend hetgeen schending inhoudt "van artikel 1 paragraaf 2 van de wet van 7 augustus 1931, zoals gewijzigd door het decreet van 13 juli 1972";

Overwegende dat de verwerende partij stelt dat met betrekking tot het perceel Sectie A, nr. 593/M de betekening gebeurde aan de vroegere eigenaar Marcel DE PRINS, dat werd gesteund op de gegevens die zeer kort voordien door de administratie van het kadaster ter beschikking werden gesteld, dat het aangetekend schrijven niet terugkwam, zodat "mag aangenomen worden dat de betekening rechtsgeldig is gebeurd aan de eigenaar", dat de overschrijving van de notariële verkoopakte gebeurde op 20 juli 1990, een gegeven dat ten kadaster onbekend was op 6 augustus 1990, datum waarop de administratie van het kadaster aan de verwerende partij de gegevens betreffende de eigenaars had verstrekt, dat de regels met betrekking tot de openbaarmaking en de betekening "in alle redelijkheid" moeten worden toegepast, dat men van de administratie niet mag verwachten, zeker wanneer het om een betekening gaat aan 538 eigenaars, dat zij dag op dag alle wijzigingen van eigendomsrechten nagaat, dat dit tegen alle praktische realiteit zou indruisen, dat geen nalatigheid, noch onzorgvuldigheid de administratie hier kan verweten worden;

Overwegende dat artikel 1, tweede lid, van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen, gewijzigd door het decreet van 31 juli 1972, bepaalt:

"Nadat de Minister beslist heeft hetzij een gunstig gevolg te verlenen aan een voorstel tot rangschikking, hetzij op eigen initiatief de procedure voor de rangschikking in te zetten, wordt dit betekend aan de eigenaars ...";

Overwegende dat de door dit artikel voorgescreven betekening van het rangschikkingsvoorstel aan de eigenaar een substantiële vormvereiste is; dat dit voorstel niet tegenstelbaar is aan de eigenaar indien het hem niet werd betekend en bij gebreke daaraan geen

definitieve rangschikking kan tussenkomen; dat de verkoop op 6 juli 1990 bekend was aan de ontvanger van registratie te Brussel en op 20 juli 1990 aan de hypotheekbewaarder te Mechelen; dat op het ogenblik van de betekening van het rangschikkingsvoorstel op 21 september 1990 de verwerende partij niet in de materiële onmogelijkheid was de eigenaar van het perceel te kennen; dat het middel gegrond is;

Overwegende dat de verwerende partij -die geen memorie van antwoord heeft ingediend- in de laatste memorie voor het eerst opwerpt dat "aangezien de eisende partijen slechts blijken eigenaar te zijn van enkele percelen die een klein gedeelte van de oppervlakte beslaan die door het bestreden besluit als landschap beschermd wordt (...) een gedeeltelijke nietigverklaring van het besluit zich (opdringt)"; dat de verwerende partij dit verzoek staaft met het argument "dat de uiteindelijke bescherming van het landschap niet in het gedrang komt door een gedeeltelijke vernietiging (...) gezien enerzijds de beschrijving van de natuurwetenschappelijke, historische en esthetische waarde (adm. dossier stuk 10) en anderzijds het feit dat de eisende partijen de bedoeling hebben een 'hangaar' op te richten";

Overwegende dat een landschap een geheel vormt; dat van dat geheel in beginsel geen goederen kunnen worden losgemaakt wegens de samenhang van het geheel; dat de verwerende partij alleszins in gebreke blijft aan te tonen dat dit terzake wel zou kunnen; dat immers niet blijkt dat het eigendom van verzoeker zo gelegen is in het geheel van het landschap dat het van het gebied geïsoleerd kan worden en dat een beperkte vernietiging toelaat de rangschikking van het resterend gedeelte te handhaven; dat de verwerende partij het eigendom van verzoeker zelfs niet aanwijst; dat het

administratief dossier geen stuk 10 bevat; dat het advies dat de Koninklijke Commissie voor monumenten en landschappen op 28 februari 1991 heeft uitgebracht, niet bij het administratief dossier is gevoegd; dat derhalve niet blijkt waarin volgens de Commissie de natuurwetenschappelijke, historische en esthetische waarde van het landschap is gelegen; dat, zo terzake zou mogen worden voortgegaan op een bestuursverslag van 30 januari 1991, daaruit geenszins blijkt wat in de laatste memorie wordt betoogd; dat erin immers o.m. wordt gewezen op de "geleidelijke overgang van zand- naar leemgronden", op de belangrijkheid van het gebied "als broed-, foerageer-, rust- en voedselgebied", het feit dat het gaat om "een relict van gesloten gebied, temidden van een stuk verstedelijkte omgeving"; dat tenslotte niet valt in te zien wat de door de verwerende partij beschreven bedoelingen van verzoeker van doen hebben met de gestelde rechtsvraag; dat het bestreden besluit in zijn geheel moet worden vernietigd,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 30 december 1991 van de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting waarbij als landschap wordt gerangschikt de "Vallei van de Bruine Beek met de Bossen van Zellaer en Berentrode" te Bonheiden, Bonheiden (Rijmenam), Putte (Peulis) en waarbij achttien beperkingen worden opgelegd aan de eigenaars.

Artikel 2.

De doorhaling wordt bevolen van de overschrijving van het vernietigde ministerieel besluit op het kantoor der hypothecken te Mechelen.

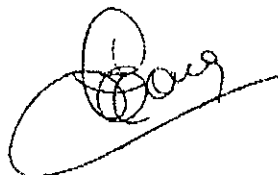
7.-

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

De kosten van de in artikel 2 van dit arrest vermelde doorhaling komen eveneens ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken op zestien april 1900 drieënnegentig in de openbare terechtzitting van de VIIe kamer van de Raad van State, samengesteld uit Kamervoorzitter Gh. TACQ, Staatsraden M. VRINTS en R. TULKENS, en Griffier G. DE SLOOVER.

De griffier,**G. DE SLOOVER.****De voorzitter,****Gh. TACQ.**